

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА КУЛУ

КУЛА, ЈУН, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 113
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЧЕТВРТИ ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - - КОНГРЕС НАДЕ ЗА СРПСКИ НАРОД

У време опште апатије, очаја и безнађа које је захватило цео српски народ, све државне органе, институције и комплетну државу, Четврти отаџбински конгрес Српске радикалне странке је био прворазредни и најзначајнији политички догађај у протеклом периоду. Прворазредни – зато што је био репрезентативан у сваком погледу; најзначајнији – због тога што је означио крупне промене у погледу односа снага на политичкој сцени Србије и Црне Горе, и после полувековне комунистичке тираније наговестио победу на следећим изборима једне изразито патриотске снаге демократске оријентације коју чине и предводе српски радикали.

Конгрес је одржан у величанственом амбијенту, у Великој дворани Дома синдиката у Београду, 18. маја 1996. године. Присуствовало је 637 делегата и преко 300 гостију из свих крајева наше Отаџбине – источно и западно од Дрине, с југа и севера Србије и из читаве Црне Горе који су симболично представљали оно зашто се боре српски радикали – Велику Србију.

Као гости су Конгресу присуствовали представници Демократске странке Србије, потпредседник странке Владан Батић и председник Извршног одбора Мирко Петровић, а присуством и учешћем у раду страних делегација – делегације Либерално-демократске партије Русије и Националног фронта Француске, као и првог секретара амбасаде Републике Мађарске, заседање највишег органа Српске радикалне странке је добило међународни карактер.

Свештеници Српске православне цркве, изасланици Божији и Патријарха Павла благословили су све делегате и госте и позвали их да, у складу са православном вером и традицијом, у свом раду и политичкој борби испоље хришћанску мудрост и братско праштање. Свештеници су такође позвали присутне да дају свој пуни допринос у борби за јединство и просперитет српског народа, и на крају су домаћини и гостима пожелели успешан рад. После интонирања химне „Боже правде“, Председник др Војислав Шешељ је свечано отворио Четврти отаџбински конгрес Српске радикалне странке; изабрана су радна тела Конгреса – Радно председништво, Верификациона и Изборна комисија. Након конституисања Радног председништва предлоžen је следећи дневни ред, који је без примедби усвојен:

1. Извештај о раду Српске радикалне странке у периоду између два конгреса
2. Генерална дебата о Извештају и о актуелној политичкој ситуацији
3. Усвајање Статута
4. Усвајање програма
5. Избор председника
6. Избор заменика председника
7. Избор чланова Централне отаџбинске управе
8. Завршна реч новоизабраног председника

У оквиру 1. тачке дневног реда др Војислав Шешељ, који је као и увек пажљиво слушан и често прекидан аплаузима одобравања, апострофирао је голготу и страдање српских радикала од стране владајућег режима и наставио: „Гораз морамо претворити у победу; изгубили смо Српску Крајину, трећину Републике Српске и српску Македонију.“ Затим је лидер српских радикала посебно нагласио: „На изборима ћемо

патући Социјалистичку партију Србије и издајничку коалицију Српског покрета обнове и Демократске странке. СПО је америчка агентура у Србији, која је подржавала Слободана Милошевића док је продавао српске земље, а сада хоће да га руши. И ми српски радикали хоћемо да рушимо Милошевића, али нећемо дозволити да америчке слуге владају Србијом... Издајнике српства познајемо по томе што их запад плаћа и помаже.“ Говорећи о катастрофалној политици владајућег режима и издаји српских националних интереса др Војислав Шешељ је истакао: „Оно најбоље што је српкиња мајка родила хоће да испоруче Хагу... ЈУЛ је рак рана која нагриза здраво ткиво српског народа и зато мора нестати са политичке сцене заједно са Социјалистичком партијом Србије.“

Подршка и топле, пријатељске речи делегата из Русије и Француске су израз поштовања према политици Српске радикалне странке и дивљења према српским радикалима који изнад свега воле свој народ и своју Отаџбину и који се самопрегорно и са пожртвовањем боре за просперитет српског народа. У њиховим надахнутим излагањима доминирало је уверење да је Српска радикална странка једина политичка снага на овим просторима која може уништити комунизам у Србији и Црној Гори, последње мрестилиште комуниста у читавој Европи.

Понешени искреним осећањем патриотизма и невероватним надахнућем делегати из Црне Горе, Српске Крајине, Републике Српске, из Војводине и других делова Србије су кроз своја излагања зрачили одлучношћу и чврстим уверењем да ће српски радикали срушити црвене авети и тиме пробудити наду српском народу и створити услове за бољи живот свих наших грађана.

Великом већином гласова (514 од 637) за председника радикалне странке поново је изабран, тајним гласањем, др Војислав Шешељ, а за заменика председника господин Томислав Николић (512), што је несумњиво велико признање за њихов самопрегоран рад и израз огромног поверења и поштовања које су заслужили домаћинским односом према странци и мудрим вођењем целокупне политике.

На крају, изабрана је Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке од 100 чланова, на мандат од четири године. Са подручја Западнобачког округа у овај, после Отаџбинског конгреса, највиши орган странке изабрани су др Станко Студен, Народни посланик из Куле, Стево Кесејић и Перица Јанковић из Сомбора.

У завршној речи захваљујући се на поверењу и поновном избору, Председник др Војислав Шешељ је изразио задовољство што је једногласно усвојен нови Статут и Програм странке и указао на неопходност највишег јединства свих српских радикала, позивајући их на пожртвовање и самопрегоран рад до следећих избора, који ће означити крај владавине тоталитарне и параноидне комунистичке идеологије у Србији и Црној Гори – за сва времена!

У Кули, Јуна 1996. године

Делегати Четвртог отаџбинског конгреса
Српске радикалне странке из Куле:
Зорица Медич, Нада Баршић,
Данило Мијатовић, др Станко Студен

КАКО СОЦИЈАЛИСТИ УПРОПАШТАВАЈУ, ПУСТОШЕ И ПЉАЧКАЈУ КУЛУ

Иза незаконитог пословања крије се организована мафија и крађа огромних размера

Координациони одбор деоничарског друштва, у сарадњи са инспекторима МУП-а, открио неправилности у раду руководства „Житобачке“ - кулског предузећа за откуп пшенице, њену мељаву и производњу хлеба

Сву затечену документацију значајну за истрагу, која је била непотпуна и делимично уништена, преузели су инспектори МУП-а и истражни органи.

Највећи број оптужби од стране радника „Житобачке“ упућен је на адресу ондашњег директора Момира Пајовића, референта продаје Вукмана Мучалице званог Шука, комерцијалног директора Михајла Боднарчука, шефа продаје Милорада Богдановића, магационера Милутина Петковића, референта набавке Миливоја Стејића, референта продаје Уроша Мандића и председника Синдиката Славка Мучалице.

Бежећи од одговорности, опљачкану и опустошену „Житобачку“ су напустили Момир Пајовић, Милорад Богдановић, Миливоје Стејић и Урош Мандић који су пензионисани и Михајло Боднарчук који лечи страхове од затвора и годину дана се налази на боловању.

Док истражни судија Младен Пушкар веома споро и млитаво води истрагу у бројним, „високим“ и „ниским“ круговима у Кули и шире, колају разне приче о пропасти „Житобачке“, својевремено једног од најугледнијих колектива из своје бранше у читавој држави.

Према тврдњи радника, суноврат овог предузећа је био планиран више година унапред, на основу сценарија који су написали протагонисти политике Социјалистичке партије Србије, а започео 1990. године када је ондашњи директор Момир Пајовић извршио негативну кадровску селекцију и кад је на сва кључна радна места и на места руководиоца појединих сектора поставио углавном неквалификоване и неспособне кадрове којима је могао, пре свега због њихове некомпетентности и поданичког менталитета, манипулисати неограничено. Истовремено су сви најспособнији, најкомпетентнији и најугледнији радници „Житобачке“ намерно излагани најдрастичнијим облицима репресије – претњама и уценама што је резултирало њиховом изолацијом и потпуном дефанзивом. Уместо да се баве својим радним задацима, перманентно су били приморавани да доказују своју приврженост и оданост страшном Момиру и његовим хајдуцима. То је био подмукао и веома ефикасан начин да се најбољи и најздравији део колектива неутралише и потпуно маргинализује.

После „успешно“ спроведене прве фазе прешло се на другу која је смишљена у главама апсолутно монструозних појединаца, која је, међутим, спровођена плански и систематски и чија се ефикасност показала као застрашујућа.

Полако, да би било неприметно, прекидани су пословни односи са реномираним фирмама чије пословање је било засновано искључиво на законским прописима, а најуже руководство „Житобачке“ је самоиницијативно, необавештавајући никога па ни Скупштину деоничара, све чешће склапало сумњиве послове који су реализовани у нејасним, недовољно дефинисаним и углавном у законом забрањеним условима. Тако је рушен углед колектива на екстерном плану, а на интерном је уништена интегративна снага колектива. Супротстављањем интереса појединаца, сважјама, казнама и наградама по принципу непослушних штапа, а послушним шаргарепа, уништени су до тада добри међуљудски односи; посејано је неповерење међу раднике; разним хоштаплерским методама и захватима су Момир Пајовић и његови бездушни поданици уносили пометњу у „Житобачку“ у којој су деструкцијом и дезинтеграцијом уништени сви унутрашњи одбрамбени механизми. Колос кулске привреде оборен је на плећа, остатак посла обавили су лешинари.

Завлада је невиђена анархија, неред, нерад и недисциплина која је у највећој мери подстицана са врха предузећа. Радници су почели да долазе на посао у пијаном стању, уносили су алкохолна пића у круг фабрике, организоване се поподневне и ноћне теревенке на којима су коло водили поједини руководиоци. У канцеларији ондашњег шефа обезбеђења Небојше Влаховића, на 14. спрату Новог млина, у радно време игране су карте и коцкало се у велике суме новца, а шеф је наплаћивао „пикслу“. Сазрели су услови за пљачку огромних размера.

У почетку су крадени шалтери, утикачи, славине, браве, електро материјал, електро мотори, резервни делови за тракторе, радијатори, компјутер... Ситни лопови који су уништавали и крали оно што су радници стварали годинама несвесно су крчили пут и омогућили организовану мафију и криминалцима најтежег калибра да опљачкају и присвоје капитал који су у дугом низу година, мукотрпно, жуљевитим рукама стварали у зноју лица свог запослени у „Житобачкој“, али и највећи број сељака и пољопривредних произвођача на подручју наше Општине.

(Наставак ове узбудљиве али истините приче читајте у следећем броју „Велике Србије“).

У Кули, Јуна 1996. године

Др Станко Студен,
народни посланик

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић
Редакција издања за Кулу:
Главни уредник Др Станко Студен, чланови: Нада Баришић и Алекса Јовичић
Адреса редакција за Кулу:
Српска радикална странка, Кула, Лењина 10
Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. Јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

"Ако ово време пљачкања и страдања народа у Кули као и у читавој Србији не претворите у време просперитета претворићете га у време катастрофе"

Осиромашени грађани Општине Кула, са малим платама и великим дуговима, од све социјалне беде најтеже подносе сазнање да са овом власти нема наде у боље сутра. Велика, невероватна стрпљивост наших грађана прераста у оправдано незадовољство и револт који се у блиској будућности неће моћи контролисати.

Митингу је присуствовало око 500 огорчених и гневних грађана који су од преставника локалних власти и Владе Републике Србије захтевали:

1. Да се учини све да на подручју кулске општине не буде гладних
2. Бесплатну здравствену заштиту свих грађана наше општине, а посебно деце, старих и других најугроженијих категорија становништва
3. Да се редовно исплаћују пензије
4. Да се редовно исплаћују загарантовани лични дохоци на начин како је то законом прописано.
5. Да се деџи додаци исплаћују редовно и да се сиромашној деци бесплатно обезбеди ужина, књиге и превоз до школе и назад
6. Да се незапосленима који су евидентирани у Берзи рада исплаћује редовна надокнада.
7. Да преставници локалних власти и запослени у органима државне управе солидарно деле судбину грађана који су их изабрали
8. Да се опозове народни посланик Социјалистичке партије Србије Радослав Паповић који је доказао да је неспособан да заступа интересе грађана који су га изабрали
9. Да се социјално најугроженијим породицама са подручја Општина Кула додели једнократна новчана помоћ у износу од 1.000,00 динара

У захтеву који је потписао Организациони одбор протесног митинга на крају се каже: „Уколико се наши захтеви не испуне у року од три недеље од дана подношења овог захтева бићемо приморани да свим могућим средствима изборимо своја законима и Уставом загарантована права. Рок је прошао, Организациони одбор предузима нове кораке...

Учесницима митинга стигли су бројни телеграми подршке; цитираћемо само неке:

- Радници ФА „Истра“ Кула: „Наша срца куцају за вас који се часно и поносно борите за остварење законима и Уставом загарантованих права понижених радника које је директор Ђорђе Ромода спречио да вам се придруже“.

– „Општински одбор Српске радикалне странке енергично подржава оправдане захтеве понижених, обесправљених и опљачканих грађана Општине Кула“.

– Жарко и група радника из фабрике намештаја „Крамер“ из Куле: „Непоклећните, истрајте у захтевима, ми смо са вама“.

– Радници „1. маја“ из Руског Крстура: „Данас затворени у фабрици, идућег петка са вама“.

– Радници „Бачке“ Сивац: „Подржавамо вас.“

– „Примите нашу безрезервну подршку“ – група радника „ГИП“ Црвенка

– „Молимо вас истрајте“ – жене друге смене „Штофара“ Кула.

На крају доносимо у целини надахнути говор једне од чланица Организационог одбора Митинга госпође Невенке Мирић из Црвенке.

Поштовани народе,

Говорићу у своје име и у име свих мајки, жена, пензионера, часних сељака, радника и свих вас овде окупљених. Говорићу да би локалним властодршцима и широј јавности скренула пажњу на неподношљиву патњу осиромашених грађана која траје годинама. Говорићу, а ви ме молим вас пажљиво саслушајте, јер моја мука је истовремено и ваша.

Ми нисмо чланови ни једне политичке странке, мо смо на првом месту мајке, жене које гаје своју децу али за кога и за какву будућност? Ова садашња власт је глува и имуна на наше вапаје и наше стракове за децу и омладину коју крваво подижемо и која немају будућност и перспективу. Сваки родитељ жели да пружи деци бар елементарне услове за живот и егзистенцијални минимум. Како то постићи када се услови за живот не могу остварити додељивањем милостиње коју нам са презиром пружају моћни?

Зато устанимо и тражимо сигурне услове за живот, јер ово је наша земља, ово су наша поља и наше њиве које рађају захваљујући пре свега Богу и нашој снази. У овом друштву ми смо осакаћени, а сељаци не награђени него нагрђени за свој зној, сузе и рад од јутра до сутра. Још у горој ситуацији су просветни и здравствени радници који су за свој хумани и племенити посао „награђени“ понижењем и бедом. Зато што су уништили село и сељаке, индустрију и целокупну привреду, здравство и школство, моћници су наградили хулигане, хоштаплере, доушнике, сеџикесе и цинкароше. Наградили су их да би слепо радили за њих и

Наставак на страни 4.

Наставак са стране 3.

зато сваки дан ничу нове и нове компаније разне браће – разбраће којој за узврат служе за изабљивање наша деца. Убеђују нас да рађамо јер ће браћи – разбраћи требати све више и више врло јефтине готово бесплатне радне снаге.

Не дозволимо им то! Устанимо и викнимо да се чује до неба: Доста је било! Срушимо деспотизам и цинизам. Нека и овог петка звоне звона за одлазак неспособних и себичних. То ће бити воља Божија и наша. Изборимо се за боље сутра и нова сунчана јутра за раднике, сељаци, просветне раднике, лекаре за све гладне и увређене.

Никад и пред никим постиђене – него увек часне и поштене захтевамо здраву и способну омладину која ће расти и стасати без дроге и алкохола. Кажу да је ово година културе, а сваким даном ничу нове кафане и барови, а читаонице зврје празне. Кажу и лажу упорно да имамо брзе пруге, а нестигосмо ни до Албаније. Кажу и опет лажу – препород Србије. Кажу и сваки пут слажу да желе здраву омладину, а њу убогаљише, затупише, уништише... Кажу, а лажу идемо у Европу, а стигли моћни само до Румуније. Кажу и увек нас слажу да се боре за бољи живот. Они се боре једино за бољи живот свој и својих породица. И све тако кажу па

слажу, а говорили су нам ругајући се другима када смо их бирали, да ови други нуде мртвачке сандуке, а ова власт нам ни то није обезбедила, мисли власт за сахрану овако убогих довољан је и бели чаршав и једна, али обавезно пластична ружа. Лажу и лажу, упорно све више и више, а ја им кажем: „Доста је било. Више нећемо лажи него светлу будућност. Ми смо способан и паметан народ који хоће међу најбоље у Европи и у свету где нам је и место, али тамо ћемо стићи без изабљивача и властодержаца који више лажу него што кажу. Предводиће нас неки нови људи – млађи, лепши, паметнији, способнији...

И после свега нека стварно звоне звона за одлазак садашњих сецкиеса и властољубаца који ће нестати са политичке сцене, милом или силом. Отићи ће неосвешћени, неспособни, срамни пред нама и пред Богом. Ми им судити нећемо. Судите им њихова похлепа и њихово незнање, судите им њихова дела, а то је највећа казна – казна од Бога.

У Кули, маја 1996. године

Организациони одбор Митинга:

- 1) Новак Мирјана
- 2) Егри Катица
- 3) Алпеца Зорица
- 4) Пајчић Славица
- 5) Мирић Невенка

Трибине Српске радикалне странке

У КРУШЋИЋУ, У ПЕТАК, 05. ЈУЛА У 18,00 ЧАСОВА
У ЛИПАРУ, У ПЕТАК, 05. ЈУЛА У 20,00 ЧАСОВА
У СИВЦУ, У СУБОТУ, 06. ЈУЛА У 18,00 ЧАСОВА
У ЦРВЕНКИ, У СУБОТУ, 06. ЈУЛА У 20,00 ЧАСОВА

Позивамо све грађане кулске општине који желе да сазнају истину о актуелним политичким догађајима да присуствују заказаним трибинама на којима ће говорити народни посланици и истакнути чланови Српске радикалне странке.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Запослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум уклањања:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС